

La decepció de Torra i l'autoritat (minvada) del president

A les acaballes del mandat i sense haver pogut encara convocar eleccions, el dirigent de JxCat constata que la legislatura no ha servit per culminar el procés pel xoc perpetu entre socis

Quim Torra, en una visita a Lleida. | Govern

L'entrevista al president de la Generalitat, Quim Torra, que està publicant aquests dies l'Agència Catalana de Notícies (<http://acn.cat/>) (ACN) és especialment reveladora. En l'entrega d'aquest dimecres, per exemple, Torra assegura que estava disposat a anar "tan lluny com els partits i el Govern volguessin" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207479/torra/sobre/dui/estava/disposat/arribar/tan/lluny/partits/govern/volguessin>) en la reactivació de la declaració d'independència. El missatge, concís, serveix per constatar dues dinàmiques: que el seu mandat ha estat condicionat per les relacions entre Junts per Catalunya (JxCat) i ERC, i que les seves propostes no sempre han comptat amb l'aval de les cúpules de les dues formacions. I, pel que han anat assegurant múltiples fonts al llarg de la legislatura, tampoc amb el suport inequívoc dels seus consellers, inclosos aquells amb qui comparteix sigles.

Per tot plegat, assenyala Torra, se sent "decebut" amb l'evolució de la legislatura (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207479/torra/sobre/dui/estava/disposat/arribar/tan/lluny/partits/govern/volguessin>), perquè no ha servit per culminar el procés. "Entenc que hi hagi gent decebuda, jo mateix ho estic", remarca el president, "enormement sorprès" per les mirades de reüll entre les formacions independentistes en un context de repressió. Una decepció que va acompanyada d'una autoritat minvant en la presidència de la Generalitat, tenint en compte que

Torra no sempre ha rebut el suport necessari per tirar endavant les mesures que defensava -la d'un nou referèndum, per exemple

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/189335/torra/es/compromet/exercir/autodeterminacio/aquesta/legislatura>) -, per confegir l'equip que l'acompanya al Govern -no va poder cessar Miquel Buch a Interior- ni per fixar el final de la legislatura, pendent com està tothom de la data de les eleccions.

[noticia]207479[/noticia]

Convocar els comicis és una prerrogativa exclusiva del president, que és qui té la potestat de fixar la data en solitari i de cridar a les urnes després d'informar el Govern. En una intervenció pública a Lleida el 26 de juny, Torra va assegurar que tenia "molt clar" quan serien les eleccions (<https://www.naciodigital.cat/noticia/204902/torra/assegura/ja/molt/clar/quan/seran/eleccions/catalanes>) . Ja en aquell moment, la seva intenció era convocar-les abans que es resolgués la inhabilitació al Tribunal Suprem -on està citat el 17 de setembre- i, d'aquesta manera, precipitar el final de la legislatura mentre encara ocupés el càrrec. La data del 4 d'octubre -propera al simbolisme de l'1-O- va decaure quan va passar el 12 d'agost, dia en què la convocatòria hauria hagut d'aparèixer publicada al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (DOGC). L'11 d'octubre també ha caducat.

Són múltiples els factors que han portat no poder definir, encara, el calendari electoral. El principal ha estat la pandèmia, que ha arrasat absolutament amb tot i que ha rebotat en ple estiu. A Palau ressalten que el president "prioritza" la salut, i que s'ha de valorar que la votació es pugui fer "en condicions". Seria lesiu, entenen a Presidència, anunciar en els propers dies una convocatòria per a la tardor -encara s'és a temps de votar a l'octubre, tot i que la data que més pes guanya és la del 15 de novembre, que exigiria signar el decret el 15 de setembre- sense tenir clara la situació de la pandèmia. De fet, el mateix president alerta que es poden haver de prendre "mesures més dràstiques"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/207492/govern/adoptara/mesures/mes/drastiques/si/no/es/fre-na/evolucio/pandemia>) si no es reverteix la tendència en el curt termini.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=mqzyLmMk0n4>

Al marge, però, en el calendari hi ha fixat el 3 d'octubre, que és el dia que acaba el congrés fundacional de Junts

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/206072/congres/fundacional/jxcat/allargara/fins/principis/octubre>) , el nou partit de Carles Puigdemont, al qual el president ha descartat afiliar-se per preservar el perfil independent. Puigdemont és qui va escollir Torra

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/154482/puigdemont/tria/quim/torra/131e/president/generalitat>)

-ho va fer des de Berlín, quan esperava la decisió de la justícia alemanya sobre l'extradició-, però no sempre ha celebrat les propostes del seu successor. A l'octubre, per exemple, no va pronunciar-se sobre la voluntat de tornar a exercir l'autodeterminació aquesta legislatura, i ahir va mantenir silenci a Twitter sobre l'opció defensada per Torra de dur la taula de diàleg a Brussel·les si l'Estat continuava menystenint-la. Puigdemont resideix a Bèlgica i és eurodiputat.

Aquesta disparitat d'opinions també es trasllada als candidats efectius de cara a les properes eleccions, sabut com és que el president aposta per Laura Borràs -cap de files de JxCat a Madrid i una de les dirigents amb més acceptació a les bases i també la més popular-, mentre que el líder a l'exili opta per altres perfils. El nom de Jordi Puigneró, conseller de Polítiques Digitals, acostuma a anar lligat a l'etiqueta de favorit de Puigdemont, a qui tots els dirigents de JxCat esperen veure com a cap de cartell

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/205690/jxcat/abona/terreny/candidatura/puigdemont>) . La decisió és a les seves mans i també condiciona el calendari.

[noticia]207278[/noticia]

El cert, en tot cas, és que l'executiu de Torra -ell mateix ho ha admès públicament- no té recorregut polític. I serà especialment complicat portar a la pràctica el pla defensat per l'entorn de Puigdemont -com ara Elsa Artadi

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/207179/jxcat/rebutja/convocar/eleccions/abans/torra/sigui/inha>)

bililitat/suprem) - d'allargar la legislatura fins al final. No només caldria que JxCat i ERC - especialistes en escenificar al Parlament l'ocàs del Govern (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207461/jxcat/erc/escenifiquen/ocas/govern/al/parlament>) - es possessin d'acord amb un candidat que substituís l'inhabilitat Torra, sinó convèncer la CUP o bé els comuns de cara a la investidura. Malgrat això, a Palau sostenen que és el president qui decidirà el calendari, sempre tenint en compte l'opinió -neguen que existeixin pressions- tant de Puigdemont com de JxCat i d'ERC.

Torra observa el tram final de la legislatura fent evident la decepció pròpia de qui desconeixia des de dins les dinàmiques de partit i que va arribar al càrrec sota l'ombra del seu antecessor i convençut que es farien passos endavant en el procés. Entre la decepció pel to de la legislatura i una autoritat minvada -a causa de no haver pogut implantar decisions estratègiques de les quals n'estava convençut-, el president enfila la recta final pendent de la pandèmia, del Suprem i d'un llegat incert.